

Sygn. akt I C 849/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 roku

SĄD REJONOWY W BYTOMIU WYDZIAŁ I CYWILNY

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Jarosław Jakubiec**

Protokolant: **Patrycja Hawryluk**

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 roku w Bytomiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) 1 F. (...) Sekurytyzacyjnego w W.**

przeciwko **A. M.**

o **zapłatę**

1. zasądza od pozwanego A. M. na rzecz powoda (...) 1 F. (...) Sekurytyzacyjnego w W. kwotę 63.603,78 zł (sześćdziesiąt trzy tysiące sześćset trzy złote siedemdziesiąt osiem groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 16 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r.;
2. zasądza od pozwanego A. M. na rzecz powoda (...) 1 F. (...) Sekurytyzacyjnego w W. kwotę 5.135,62 zł (pięć tysięcy sto trzydzieści pięć złotych sześćdziesiąt dwa grosze);
3. zasądza od pozwanego A. M. na rzecz powoda (...) 1 F. (...) Sekurytyzacyjnego w W. kwotę 4.396,00 zł (cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kwotę 1.537,00 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego;
4. nakazuje pobrać od pozwanego A. M. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Bytomiu) kwotę 2.385,00 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem brakującej części opłaty od pozwu.

Sygn. akt IC 849/15

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 F. (...) Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany F. (...) Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. złożył do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu A. M., o zapłatę kwoty 63.603,78 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od dnia wniesienia pozwu (11.09.2014r) oraz roszczenie o zwrot kosztów postępowania.

Uzasadniając wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności nabył od (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych - w tym umożliwienie wykonywania połączeń telefonicznych oraz dostęp do internetu.

Wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 28 października 2014r. nakaz zapłaty utracił moc w całości, w skutek wniesienia sprzeciwu przez pozwanego. Uzasadniając sprzeciw, pozwany wskazał, że powództwo jest bezzasadne wobec braku legitymacji procesowej biernej pozwanego oraz faktu że przedłożone do pozwu faktury

nie potwierdzają roszczenia, gdyż opiewają na kwoty: 85,99zł; 3.629,36 zł oraz 51,66 zł, co oznacza naliczenie przez powoda odsetek od wymaganej kwoty w wysokości 2000%.

Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 13.01.2015 r. stwierdził utratę mocy przez wydany nakaz i przekazał sprawę do tut. Sądu, jako ogólnie właściwego do jej rozpoznania.

Pismem procesowym z dnia 29 maja 2015 r. strona powodowa oświadczyła, że po skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego pozwany dokonał w dniach 13 października 2014r., 21 listopada 2014r., 8 grudnia 2014r., 12 stycznia 2015r., 6 lutego 2015r., 19 marca 2015r., 24 kwietnia 2015r., 18 maja 2015r. każdorazowo wpłaty na kwotę 50,00 zł. Dokonywane wpłaty zostały zaliczane na poczet należności ubocznych tj. odsetek ustawowych. W skutek powyższego powód ograniczył powództwo do wysokości 63.603,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi (skapitalizowanymi) w kwocie 3712,75 zł oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następującego po dniu ostatniej wpłaty tj. 19 maja 2015r., jak również kosztami zastępstwa procesowego. Oświadczone, że łącząca strony umowa, zakładała by w zamian za świadczenie usług przez poprzednika prawnego powoda pozwany winien uiszczać abonament oraz dodatkowe opłaty za impulsy oraz transfer danych wg cennika zawartego w umowie.

Na wartość przedmiotu sporu składały się: kwota 47.745,74 zł stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne; kwota 7.066,29 zł stanowiąca odsetki ustawowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela za zwłokę w związku z brakiem zapłaty należnych faktur oraz kwota 8.791,75zł należna tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych.

Wydane w dniu 9 czerwca 2015r postanowienie o umorzeniu postępowania oraz obciążeniu strony powodowej kosztami zastępstwa procesowego (z uwagi na uchybienie wezwaniu przewodniczącego z dnia 13 maja 2015r) zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w K. na skutek zażalenia strony powodowej.

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 września 2015r. pozwany zaprzeczył zawarciu umowy z P.T.K. (...) Sp. z o. o. na świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz podtrzymał wnioszek o oddalenie powództwa podkreślając, że jako osoba chora psychicznie nie mógł złożyć ważnego oświadczenia woli, w tym zawrzeć umowy będącej podstawą roszczenia strony powodowej. Oświadczone, że pozwany od 2005r leczył się psychiatrycznie i z tego powodu był hospitalizowany, jak również że pozwany jest uzależniony od alkoholu. Odnosząc się do argumentu, że pozwany dokonywał w okresie od października 2014 do maja 2015 comiesięcznych wpłat po 50,00 zł wskazano, że fakt ten nie uzasadnia roszczenia gdyż pozwany wysyłał i wysyła na rachunki różnych podmiotów po 50,00 zł bez świadomości za co i dlaczego płaci. W załączeniu przedłożono zaświadczenia o stanie zdrowia oraz informację o przebiegu leczenia szpitalnego.

Pismem procesowym z dnia 1 października 2015r powód ograniczył roszczenie do kwoty 63.603,78 zł wraz z odsetkami skapitalizowanymi stanowiącymi sumę 5.135,62zł wraz z dalszymi odsetkami; jednocześnie zaprzeczył kwestionowaniu przez pozwanego wykazania podstawy żądania wskazując, że wynika ona wprost z wystawionych faktur, które kierowano do pozwanego drogą korespondencji pocztowej zgodnie z treścią łączącej strony umowy, która na pozwanego nakładała obowiązek informowania powoda o braku dostarczenia danej faktury w okresie rozliczeniowym.

W sprawie przeprowadzona została opinia biegłego psychiatry na okoliczność stanu zdrowia psychicznego pozwanego w dacie zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, który ustalił, że w dniach: 11 maja 2011r;17 czerwca 2011r ;24 czerwca 2011r jak również 13 i 14 września 2011r., kiedy były zawierane umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych pozwany nie znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie swojej woli.

Między stronami początkowo nie było sporu w przedmiocie istnienia zobowiązania pozwanego względem poprzednika prawnego powoda z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz prowadzeniu przez pozwanego działalności gospodarczej.

Nie kwestionowano również prawidłowości zawarcia umowy cesji oraz wstąpienia powoda w prawa wierzyciela. Spór odnosił się początkowo do braku wykazania roszczenia oraz braku zdolności pozwanego do swobodnego wyrażenia oświadczenia woli, co przekłada się na brak ważności zawartej umowy. W toku postępowania strona pozwana zaprzeczyła zawarciu przez pozwanego umowy z poprzednikiem powoda.

Sąd ustalił:

Pozwany prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „P.H.U. (...)” zawarł z poprzednikiem prawnym powoda szereg umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy których był zobowiązany do dokonywania regularnych opłat na rzecz operatora z tytułu abonamentu oraz dodatkowo z tytułu pobranych impulsów transferu danych. Brak realizacji powyższego zobowiązania skutkowało wezwaniem do zapłaty, które nie zostało spełnione.

Umową Ramową Cyklicznego Przelewu Wierzytelności z dnia 22 marca 2013r powód nabył od poprzednika prawnego wierzytelność względem pozwanego.

(umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności k. 33 - 35; umowa z dnia 11 maja 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 63 - 68; umowa z dnia 17 czerwca 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 69 - 72; umowa z dnia 24 czerwca 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 73 -76; umowa z dnia 29 czerwca 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 77 - 80; umowa z dnia 12 lipca 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 81 - 84; umowa z dnia 2 sierpnia 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 85 - 88; umowa z dnia 11 sierpnia 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 89 - 92; umowa z dnia 13 września 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 93 - 96; umowa z dnia 14 września 2011r. wraz z notą aktywacyjną k. 97 - 100; regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telekomunikacyjnej GSM (...) I (...) przez spółkę pod (...) Sp. z o.o. z dnia 19 września 2005r k. 101; wezwanie do zapłaty k.102 - 103).

Z tytułu zawartych umów powód wystawiał pozwanemu należne faktury VAT (k. 58 - 61) oraz noty obciążeniowe (k.62).

Pozwany dokonywał co miesiąc w okresie od listopada 2014 r. do maja 2015 r. regularnych wpłat w wysokości 50,00 zł na rzecz powódki (potwierdzenia wpłat k.160).

Zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja medyczna pozwanego potwierdziła występowanie problemów zdrowotnych w aspekcie zdrowia psychicznego pozwanego oraz związane z tym leczenie szpitalne jak również w poradniach specjalistycznych.

(dokumentacja medyczna pozwanej k.136-142; 143; 146-160; 183; 193; 196; 198; 219; 236-237; 242)

Pozwany w momencie zawierania umów nie znajdował się w stanie wyłączającym swobodne wyrażanie woli (k. 255 - 261).

Sąd zważył:

Wierzytelność, którą na mocy umowy ramowej przelewu wierzytelności nabyła strona powodowa zgodnie z zasadą określoną w art. 750 k.c. w zw. z 734 § 1 k.c. podlega reżimowi prawnemu właściwemu dla umowy zlecenia, przez którą przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Natomiast art. 735 § 1 k.c. doprecyzowuje powyższe zobowiązanie, że jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie.

Między stronami nie było sporu co do wykonania przez poprzednika prawnego powoda przedmiotu umowy, jak również faktu, że za wykonane usługi należało się wynagrodzenie.

Odnosząc się do zarzutu strony pozwanej, na którym oparty został sprzeciw, od wydanego nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. braku swobody wyrażenia woli wynikającym z problemów zdrowotnych w sferze zdrowia psychicznego pozwanego, należy wskazać, że **nie wykazano** by problemy te (choć niezaprzeczalnie miały miejsce) wpłynęły bezpośrednio na zdolność wyrażenia woli w przedmiocie podjęcia tej konkretnej decyzji, jaką było każdorazowe podpisanie umowy z poprzednikiem strony powodowej.

Powyższe ustalenie zostało potwierdzone opinią biegłego specjalisty psychiatrii. Biegli w swojej opinii odnieśli się jedynie do umów, których data na dokumencie umowy wskazywała, iż pozwany nie przebywał w zamkniętym leczeniu.

Biegli nie wydali opinii w zakresie umów, których daty naniesione na druk umowy wskazywały okresy, gdy pozwany przebywał w zamkniętym leczeniu szpitalnym.

W ocenie Sądu było to oczywiste. W datach tych, z uwagi na formę leczenia, nie było w ogóle możliwe, aby pozwany złożył swój podpis na dokumencie w dacie, która oznaczona była na druku. Oczywistym było więc, iż podpis został złożony w innej dacie. Okoliczność jaka była to data dla strony powodowej ma mniejsze znaczenie. Faktem bezspornym było bowiem, iż „poprzednik” powoda umowę wykonał, a pozwany nie.

Kwestia daty miała znaczenie dla pozwanego, który jednak nie wykazał konkretnego dnia, w którym podpis złożył, oraz że w tej dacie występowały przesłanki nieważności złożonego oświadczenia woli.

(...) i ciężar dowodowy w tym zakresie obciążały stronę pozwaną.

Strona pozwana nie wykazała również w żaden sposób by ewentualnie pozwany nie podpisał wskazanych umów.

Zwrócić należy uwagę, że pozwany zawarł umowę w okresie, w którym prowadził działalność gospodarczą (co potwierdzają podpisy pod umową, treść umów i faktur), oraz że pomimo występowania problemów ze zdrowiem pozwanego, jak również uzależnieniem od alkoholu pozwany nie zawiesił prowadzenia działalności gospodarczej. Osoba prowadząca działalność gospodarczą zobowiązana jest celem jej rozpoczęcia do dokonania szeregu czynności związanych zarówno z samą rejestracją (szczegółowo określonymi w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej z 2004r.) jak i związanymi z działalnością danego przedsiębiorstwa.

Zastanawiającym jest w ocenie Sądu fakt, że pozwany powoływał się na problemy z wyrażeniem woli jedynie w przedmiocie umowy z poprzednikiem pozwanego, a nie przy podjęciu działalności, ani też współpracy z innymi podmiotami.

Przedłożona dokumentacja medyczna nie wykazała by pozwany pozbawiony był swobody do wyrażenia woli w dacie zawarcia umów z poprzednikiem powoda, co potwierdzili również biegli.

Nadto pozwany dokonywał na rzecz powoda szeregu wpłat co dowodzi, że był świadomym swojego zobowiązania, a powoływanie się przez pełnomocnika na fakt, że wpłaty dokonywane były bez świadomości nie zasługuje w ocenie Sądu na uznanie.

W ocenie Sądu strona pozwana uchybiła normie określonej przez art. 6 k.c., który na osobę wywodzącą z danego faktu skutki prawne nakłada obowiązek jego udowodnienia. Równocześnie w przedmiocie zarzutów niewykazania przedmiotu roszczenia należy wskazać, że nie zyskują one na uznanie wobec przedłożonych przez powoda faktur oraz wykazu księgowania należności, jak również treści samych umów i regulaminu.

Jeżeli pozwany przekazywał telefony osobom trzecim, nie zwalnia do to z odpowiedzialności za zobowiązania operatora telekomunikacyjnego. Może ewentualnie dochodzić zwrotu zasądzonej kwoty od osób trzecich lub odszkodowania w przypadku, gdy doszło do popełnienia na jego osobie przestępstwa.

Wobec powyższego należało uznać, że stanowisko procesowe strony pozwanej jest bezzasadne i nie znajduje oparcia w stanie faktycznym ustalonym w zgromadzonym materiale dowodowym, dlatego też wobec wykazania przez stronę powodową zasadności jak i wysokości roszczenia, orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

Sąd uznał również za zasadne roszczenie w przedmiocie skapitalizowanych odsetek, których powód domagał się w wysokości 5.135,62 zł. Uprawnienie dla powoda do żądania odsetek od zaległych odsetek za opóźnienie wynika wprost z treści art. 482 §1 k.c. Nadto na dokonywanie kapitalizacji zaległych odsetek zezwalała łącząca strony umowa, czego strona pozwana nie kwestionowała. Dlatego też orzeczono jak w pkt 2 sentencji. W zasadzie strona powodowa zmodyfikowała pierwotne żądanie pozwu, co związane było z dokonywanymi przez pozwanego na rzecz powódki wpłatami. Powódka zaliczała dokonywane wpłaty (po 50,00 zł) na poczet odsetek, jednocześnie kapitalizując je na określony dzień (dzień wpłat) domagając się dalszych odsetek od dnia następnego po dokonanej ostatniej wpłacie.

O odsetkach orzeczono zgodnie z zasadą zawartą w art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie nie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada. Sąd zasądził je od dnia 16 września 2015 r., tj. od dnia następnego po ostatniej rozliczonej wpłacie pozwanego – do dnia 31 grudnia 2015 r. (odsetki ustawowe) i od 01 stycznia 2016 r. odsetki ustawowe za opóźnienie, w związku ze zmianą stanu prawnego w zakresie regulacji należności odsetkowych.

Orzekając o kosztach, Sąd zastosował wynikającą z art. 98 k.p.c. zasadę obciążania strony przegrywającej zwrotem kosztów procesu, na zasądzone koszty złożyły się: wniesiona przez powoda opłata od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym w kwocie: 796,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego strony powodowej ustalone na podstawie obowiązującego w dacie wniesienia pozwu § 6 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

Ze względu na toczące się w sprawie postępowanie zażaleniowe oraz treść orzeczenia Sądu Okręgowego w Katowicach, który pozostawił w kompetencji Sądu pierwszej instancji orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego, orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. o zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.537,00 zł., na którą złożyły się w opłata od wniesionego środka zaskarżenia: 637,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w postępowaniu zażaleniowym, ustalone zgodnie z obowiązującą w dacie wniesienia zażalenia treścią § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 ust. 6 powyższego rozporządzenia.

O zobowiązaniu pozwanego do zapłaty na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Bytomiu) kwoty 2.385,00 zł. należnej z tytułu pozostałej części opłaty od pozwu, orzeczono na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zasądzona kwota stanowi różnicę między opłatą od pozwu należną w myśl art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych a uiszczoną przez powoda zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.